

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROMORAVSKOU OBLAST

Sokolská třída 2800/99, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

 TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO
PRÁVNÍ MOCÍ dne 9. 12. 2014 a je
VYKONATELNÉ dne 25. 12. 2014
Český telekomunikační úřad
Odbor pro severomoravskou oblast dne 3.6.2020

Číslo jednací
ČTÚ-77 409/2012-638/III. vyř. - MrZ

Ostrava
7.11.2014

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele O2 Czech Republic a.s., IČO 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 14000 Praha 4 (dále jen "navrhovatel"), zn. 2009231739, se vyhovuje a odpůrce, kterým je

trvalým pobytem
(dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací, v celkové výši 6 315,89 Kč a příslušenství, za

číslo

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
12.11.2008 — 11.12.2008	261,08	7,75	16.4.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 30.6.2014
		7,05	1.7.2014 — 7.11.2014
12.12.2008 — 11.1.2009	1 679,13	7,75	16.4.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 30.6.2014
		7,05	1.7.2014 — 7.11.2014
12.1.2009 — 11.2.2009	2 469,92	7,75	16.4.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 30.6.2014
		7,05	1.7.2014 — 7.11.2014
12.2.2009 — 11.3.2009	1 905,76	7,75	16.4.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
		7,05	1.1.2014 — 30.6.2014
		7,05	1.7.2014 — 7.11.2014

a dále úroky z prodlení (p. a.) z částky 6 315,89 Kč od 8. 11. 2014 do zaplacení ve výši, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a repo sazby (limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace) vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-0500114004/2700, pod variabilním symbolem 3612197951.

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrci uhradit smluvní pokutu v celkové výši 2 400,00 Kč s úrokem z prodlení od 16. 4. 2012 do zaplacení, se nevyhovuje.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 156,77 Kč za uhrazený správní poplatek do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-0500114004/2700 pod variabilním symbolem 3612197951.

Odůvodnění:

Dne 3. 5. 2012 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla uvedeného ve výroku.

Z dokladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že smluvní vztah k předmětné telefonní stanici vznikl mezi odpůrcem a navrhovatelem na základě žádosti o poskytování služeb ze dne 4. 11. 2008.

Součástí smluvního vztahu k předmětné telefonní stanici bylo ustanovení o využití Speciální nabídky. V rámci Speciální nabídky může odpůrce pod podmínkou řádného užívání služeb navrhovatele po sjednanou dobu zakoupit zboží či získat služby za výhodných podmínek. Zároveň se zavázal, že nebude-li využívat služeb navrhovatele po sjednanou dobu, bude povinen uhradit navrhovateli, ve smyslu všeobecných podmínek, smluvní pokutu, vyčíslenou v ceníku speciální nabídky, v tomto případě ve výši 2 400,00 Kč. Protože odpůrce nesplnil podmínky speciální nabídky (svoji vinou nevyužíval služeb navrhovatele po stanovenou dobu), byla mu navrhovatelem vyúčtována uvedená smluvní pokuta.

Vyúčtování služeb zasílal navrhovatel na adresu, kterou si odpůrce k tomuto účelu zvolil, tj.

Ověřením adresy trvalého pobytu odpůrce v Centrální evidenci obyvatel MV ČR bylo zjištěno, že odpůrce je od 26. 9. 2014 trvale hlášen na adrese:

Správní orgán vyznamenal účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 7. 10. 2014 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jím bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí.

Zásilka s vyznaměním o zahájení správního řízení byla navrhovateli doručena do datové schránky dne 8. 10. 2014.

Zásilka adresována odpůrci na adresu trvalého pobytu (adresa ověřena v Centrální evidenci obyvatel MV ČR), tj. byla uložena na dodací poště a

zároveň byla odpůrci vhodným způsobem zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Jelikož v úložní době nebyla zásilka vyzvednuta a nebylo možno zásilku odpůrci vhodit do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, byla zásilka správnímu orgánu vrácena zpět, o čemž bylo dne 29. 10. 2014 vyvěšeno sdělení na úřední desce správního orgánu současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Ohledně úroků z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

Úhradu úroků z prodlení navrhovatel požaduje od data sepsání návrhu na zahájení správního řízení, což je od 16. 4. 2012.

K tomu nutno uvést, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle přechodného ustanovení se řídí práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti, dosavadními právními předpisy.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh specifikovaný v části I. výroku tohoto rozhodnutí skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Návrh byl v této části podán důvodně, proto rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno v I. výroku tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k nálezům Ústavního soudu ČR ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, správní orgán k požadavku navrhovatele na smluvní pokutu ve výši 2 400,00 Kč uvádí následující:

Navrhovatel se na odpůrci domáhá uhrazení smluvní pokuty s odkazem na všeobecné obchodní podmínky a ceník služeb, platné a účinné v době uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací.

K dále uvedenému je nutno uvést, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle přechodného ustanovení se řídí práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti, dosavadními právními předpisy.

Smluvní pokuta je způsobem zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění smluvních povinností. Podle § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), platí, že sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit. Smluvní pokutu lze podle § 544 odst. 2 občanského zákoníku sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

Vzhledem k tomu, že smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací byla uzavřena mezi dodavatelem (poskytovatelem služby) a spotřebitelem (účastníkem/uživatelem), nahlíží se na tuto smlouvu jako na smlouvu spotřebitelskou, jež je upravena v ust. § 51a a násl. občanského zákoníku. Základním rysem těchto smluv je nerovné postavení účastníků smluvního vztahu spočívající zejména v tom, že dodavatel při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, zatímco spotřebitel nikoliv, proto náleží spotřebiteli jakožto slabší smluvní straně zvýšená právní ochrana. Touto přísnější právní ochranou je myšleno například ust. § 56 odst. 1 občanského zákoníku, které jasně stanoví, že spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat

ujednání, která v rozporu s požadavky dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Vztahy mezi poskytovatelem služeb a spotřebitelem jsou založeny na principu důvěry spotřebitelů v poctivé jednání poskytovatele. Správní orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že tím, že poskytovatel ujednání o smluvní pokutě uvedl pouze ve všeobecných podmínkách, ceníku služeb apod. se zpronevěřil zásadě poctivého obchodního styku a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu s ohledem na postavení spotřebitele jako slabší smluvní strany. Spotřebitel nemá možnost ovlivnit, která ujednání budou obsažena ve smlouvě samotné a která budou ve všeobecných podmínkách, ceníku služeb apod.

K uvedenému správní orgán odkazuje na náleží Ústavního soudu ČR ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, ve kterém soud judikoval: "V rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na níž spotřebitel připojuje svůj podpis)".

Všeobecné obchodní podmínky, ceníky služeb apod. mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním odporujícím této zásadě nemůže být přiznána právní ochrana.

Vzhledem k tomu, že ujednání o smluvní pokutě uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem není obsaženo ve smlouvě samotné, nýbrž ve všeobecných obchodních podmínkách nebo v ceníku služeb poskytovatele, rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve II. výroku tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek.

Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 349,00 Kč.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 72,46 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 44,92 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 156,77 Kč. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

S účinností od 21. 6. 2014 došlo ke změně obchodní firmy navrhovatele z původní „Telefónica Czech Republic, a.s.“ na „O2 Czech Republic a.s.“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, Sokolská třída 2800/99, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Zdeňka Mračná v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost vyhotovení: Mgr. Ctirada Nováková, 3. 6. 2020

Vypraveno dne: 7. 11. 2014